

EL POBLE CATALA

REDACCIO

i ADMINISTRACIO:

16, Avenue Hoche
PARIS - VIIIe

SETMANARI DELS CATALANS A FRANÇA

ABONAMENTS: 1 a. 6 m. 3 m.

França 40 25 15

Union postale . . 60 37'50

Altres països. . . 75 45

EL nostre periòdic, en aparèixer a la terra de França, ve a recomençar, a través dels dolors de l'exili, la doble obra patriòtica i democràtica que a l'enyorada terra de Catalunya realitzaren els agrupaments de rel popular i de sentit nacional. Fora del propi territori, i acollits a l'hospitalitat de la República francesa com a refugiats polítics — la noble categoria dels quals ha estat proclamada davant el Parlament pel ministre de l'Interior M. Albert Sarraut —, sabem quins són els deures que aquesta situació ens imposa i quins són els límits de la nostra actuació. Avui, la nostra obra es redueix al manteniment del nostre ideal, al conreu del nostre idioma i a l'expressió del nostre pensament nacional davant els problemes de la pàtria i del món.

EL POBLE CATALA no és un periòdic de partit. Militants de diversos partits hi ajunten l'esforç, hi a germanen les plomes, hi aporten una mateixa fe. Allò que ens és comú, allò que ens uneix, és l'amor a la llibertat catalana i a la llibertat humana, la nació i la democràcia. Homes liberals i catalans nacionals, sentim ara amb més vigoria que mai el valor substantiu i primordial d'aquestes dues qualitats, a les quals sacrificarem, sempre que calgui i sense recança, les opinions adjectives i els secundaris interessos de grup. Sota el cop tràgic de la dissort, obertes encara les ferides de l'ànima i mal tancades les de la carn, hem d'emprendre decididament el camí de la unió catalana, que ha de permetre la col·laboració de tots els catalans dignes d'aquest nom en la gran feina del redreçament espiritual i material del nostre poble caigut.

Res d'essencial, res d'important, res que mereixi ésser tingut en compte, no pot separar els catalans que estimen alhora, amb inseparable amor, la llibertat de la pàtria i la llibertat dels ciutadans. Al nostre país, aquestes dues llibertats van estretament unides, s'alcen o cauen alhora i tenen uns mateixos enemics.

□□□

CAP ideal nostre no ha sortit trencat de la desfeta militar i política. Som patriotes i liberals com abans érem. Tot allò que hem vist i que hem sofert durant els dos anys i mig de la guerra espanyola, no ha fet més que confirmar amb la lliçó dels fets — lliçó sovint duríssima i tristíssima — els principis que són la flama de la nostra vida i el fons del nostre caràcter. Fins direm que la lluita de sang, de fam i de mort en què hem hagut d'intervenir, ha il·luminat, amb una viva llum — adés blanca, adés vermella — la història dels pobles ibèrics i ha mostrat les profundes causes del drama de Catalunya. Els catalans han estat víctimes de dues guerres ensems: la dels qui els ata-

Salutació catalana

caven des de fora i la dels qui els atacaven des de dins. Enemics blancs i enemics vermells duïen al cor la mateixa vella rancúnia anticatalana.

Si un odi anticatalà uneix els altres en l'acció d'extermini i en la propaganda de calúnnies, què pot privar els catalans d'unir-se pel gran amor de la llibertat i de la pàtria? El primer imperatiu català d'aquesta hora de gravetat immensa per a totes les nacions, és de refer la germanor, acoblar les energies, definir i enfortir la voluntat, i adoptar una política nacional que doni relleu i eficàcia a la pròpia acció. Els catalans no podem actuar mai més com a figures o figuretes del retaule espanyol, ni en les comèdies ni en les tragèdies. El nostre escenari històric ha estat vast, brillant, magnífic, i la nostra aspiració ha d'adreçar-se al retrobament de la grandesa catalana, segons les més nobles modalitats de la civilització. La limitació geogràfica, com tota limitació física, pot ésser superada per l'il·limitat esperit.

□□□

AQUEST és el pensament i el programa d'EL POBLE CATALA. Aquest és — n'estem segurs — el pensament i el programa dels catalans exiliats. Hem triat el bell nom de la nostra capçalera perquè hi trobem una síntesi i un símbol d'ideal i d'acció. Recollim la tradició d'aquell full inoblidable que, fa més de trenta anys, alçava la bandera — alta, dreta i sola — del catalanisme democràtic i cridava a l'acció nacional les seleccions i les multituds catalanes. Nosaltres alçem la mateixa bandera, ens proposem de realitzar la mateixa acció. Allunyats de la terra catalana, ens situem al centre mateix de la seva vida cordial i espiritual.

Europa torna a estar en guerra. Tot el món està amenaçat pel flagell sinistre. El nostre ideal català ens fa girar de cara a la terrible realitat, i ens dicta la nostra adhesió a les democràcies que, després d'un període marcat per les vacil·lacions i els errors, combaten amb coratge per salvar els pobles de la violència dels agressors. Els exiliats catalans que han trobat acolliment a França recorden, com un honor per a Catalunya, aquella bandera barrada que arboraren els voluntaris catalans de la guerra anterior, i que fou dipositada al Museu dels Invàlids, al costat de les altres banderes de glòria.

Salut als pobles que estimen la llibertat i per ella lluiten! Salut a Catalunya! Salut als catalans! El nostre record va als catalans que viuen sota el silenci dolorós de la pàtria caiguda, als reclosos als presidis i presons, als que s'han exiliat, als que han estat colgats a les tombes de la guerra i de la repressió.

I en la nostra salutació catalana vibra el més indestructible sentiment del cor humà: l'esperança.

CATALANS: VISCA FRANÇA!